

RETTENS KENDELSE (Fjerde Afdeling)
26. november 1999

Sag T-253/97

Kurt Giegerich
mod
Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Tjenestemænd – afslag på forfremmelse – annullationssøgsmål og
erstatningssøgsmål – åbenbart, at sagen må afvises«

Fuldstændig gengivelse på tysk II – 1177

Angående: Påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse af 18.
oktober 1996, hvori der udtrykkeligt gives afslag på sagsøgerens
anmodning om forfremmelse, dels om udbetaling af erstatning,

Udfald: Afvisning. Hver part bærer sine egne omkostninger.

Sammendrag

1. Tjenestemænd - søgsmål - bebyrdende retsakt - begreb - objektivt - kvalificering henhører udelukkende under Rettens kompetence - afgørelse om oprettelse af liste over tjenestemænd, som kan forfremmes
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)

2. Tjenestemænd - søgsmål - forudgående administrativ klage - begreb - kvalificering henhørende under Rettens skøn
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90, stk. 2)

3. Tjenestemænd - søgsmål - forudgående administrativ klage - frister - præceptive regler - fristen udløbet - fristfornyelse - betingelse - ny omstændighed
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)

4. Tjenestemænd - søgsmål - frister - præceptive regler - fristen udløbet - undskyldelig vildfarelse - begreb
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)

5. Tjenestemænd - søgsmål - søgsmål med påstand om erstatning og påstand om annullation - afvisning af annullationspåstanden medfører afvisning af erstatningspåstanden
(Tjenestemandsvedtægten, art. 90 og 91)

1. Retten bemærkede, at kvalifikationen af en retsakt som en akt, der indeholder et klagepunkt, i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i vedtægtens artikel 90, stk. 2, ikke kan overlades til sagens parter eller bero på deres forståelse af retsreglerne, idet den udelukkende henhører under Rettens kompetence.

Retten pointerede, at begrebet akt, som indeholder et klagepunkt, for det første er et objektivt begreb og udelukkende afhænger af, om den pågældende retsakt direkte og umiddelbart berører den pågældendes retlige stilling. For det andet er reglerne i vedtægtens artikel 90 og 91 præceptive og kan ikke være genstand for et skøn fra parternes side, hvorfor det alene tilkommer Retten, uanset hvilke påstande parterne har nedlagt, at tage stilling til, om der foreligger en akt, der indeholder et klagepunkt.

Retten udtalte, at en afgørelse, hvorved en institution opretter en liste over tjenestemænd, som kan forfremmes til lønklasse A3 for en given forfremmelsesperiode, i overensstemmelse med reglerne for besættelse af mellemliderstillinger udgør en akt, der indeholder et klagepunkt imod den tjenestemand, hvis navn ikke er opført på listen.

(jf. præmis 17-20)

Henvi sning til: Retten, 11. maj 1992, sag T-34/91, Whitehaed mod Kommissionen, Sml. II, s. 1723, præmis 19; Retten, 25. oktober 1996, sag T-26/96, Lopes mod Domstolen, Sml. Pers. II, s. 1357, præmis 17.

2. Retten udtalte, at spørgsmålet om, hvorvidt en skrivelse fra en tjenestemand skal kvalificeres som »ansøgning« eller som »klage«, alene afgøres af Retten og ikke er undergivet parternes vilje. En skrivelse, hvorved en tjenestemand klart søger at få medhold i sine klagepunkter gennem en løsning i mindelighed, eller en skrivelse, hvori der klart gives udtryk for sagsøgerens vilje til at anfægte den afgørelse, der indeholder et klagepunkt mod ham, udgør en klage i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i vedtægtens artikel 90, stk. 2, selv om han ikke udtrykkeligt anmoder om, at afgørelsen skal tilbagekaldes.

(jf. præmis 21 og 22)

Henvi sning til: Retten, 30. april 1998, sag T-205/95, Cordiale mod Parlamentet, Sml. Pers. II, s. 551, præmis 34; Retten, 14. juli 1998, sag T-219/97, Brems mod Rådet, Sml. Pers. II, s. 1085, præmis 45.

3. Retten bemærkede, at da fristerne for indgivelse af klage og søgsmål er præceptive, må eventuelle undtagelser eller fravigelser herfra – såsom fornyelse af frister som følge af, at der opstår nye forhold – fortolkes indskrænkende.

Retten udtalte, at en sagsøgers efterfølgende opdagelse af et allerede foreliggende anbringende eller forhold principielt ikke uden en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet kan ligestilles med et nyt forhold, der kan begrunde, at søgsmålsfristerne begynder at løbe på ny.

(jf. præmis 27 og 28)

Henvisning til: Retten, 21. februar 1995, sag T-506/93, Moat mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 147, præmis 28; Retten, 11. maj 1995, sag T-569/93, Moat mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 305, præmis 23; Retten, 28. maj 1998, forenede sager T-78/96 og T-170/96, W. mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 745, præmis 68; Retten, 17. september 1998, sag T-40/98, Pagliarani mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 1555, præmis 25 og 33.

4. Retten fastslog, at begrebet undskyldelig vildfarelse for så vidt angår fornyelsen af de frister, der er fastsat i vedtægtens artikel 90 og 91, må fortolkes snævert og kun kan omfatte usædvanlige omstændigheder, hvor specielt den pågældende institution har udvist en adfærd, der enten i sig selv eller i afgørende omfang må antages at kunne medføre en vildfarelse hos en borger, som er i god tro, og som har udvist den agtpågivenhed, der kan kræves af en normalt påpasselig aktør.

(jf. præmis 35)

Henvisning til: Retten, 16. marts 1993, forenede sager T-33/89 og T-74/89, Blackman mod Parlamentet, Sml. II, s. 249, præmis 34; Retten, 9. juli 1997, sag T-63/96, Fichtner mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 563, præmis 25.

5. Retten fastslog, at når en påstand om annullation og en påstand om erstatning er nært forbundne, medfører afvisningen af annullationspåstanden at også erstatningspåstanden afvises.

(jf. præmis 43)

Henvisning til: Retten, 24. januar 1991, sag T-27/90, Latham mod Kommissionen, Sml. II, s. 35, præmis 37.